

lade sig gøre via bekendtgørelsesniveauet, og som Højesteret erklærede ulovlige.

Der er tale om, at beskæftigelsesministeren ønsker at få Folketinget til at gøre lovbruddet lovligt. Det er Socialdemokraterne naturligvis ikke med til. Med ministerens forslag bliver der forskel på den godtgørelse, man som lønmodtager kan få, hvis man er uden for det overenskomstdækkede arbejdsmarked, i forhold til den godtgørelse, man kan få, hvis man er en del af det overenskomstdækkede arbejdsmarked. I praksis betyder det – kan man sige – det samme på to måder. Den ene måde er, at det bliver billigere at være arbejdsgiver og smøle uden for det overenskomstdækkede område, eller sagt på en anden måde: Hvis man ikke har overenskomst, så kan man ikke få de samme godtgørelser for den samme forseelse.

Det er i øvrigt særlig bekymrende, hvad der jo også er flere høringssvar, der påpeger, set i relation til, at på det uorganiserede arbejdsmarked er den eneste sikkerhed, som en lønmodtager ofte har, selve ansættelsesbeviset, hvor man på den organiserede del af arbejdsmarkedet har sin overenskomst at læne sig op ad. Usikkerheden for den ikkeorganiserede del af arbejdsmarkedet bliver altså større.

Hvordan kunne det i øvrigt gå så galt, at ministeren blev bortdømt ikke en, men to gange af Højesteret? Hvordan kunne det lade sig gøre, at beskæftigelsesministeren valgte at udstede bekendtgørelser, der var direkte i modstrid med loven? Hvis man går ind og ser på sagens akter, er der ingen tvivl: Det var ikke beskæftigelsesministerens ønske, det var ikke en tanke født hos beskæftigelsesministeren, men et voldsomt pres fra Dansk Arbejdsgiverforening, og selve bekendtgørelsens udformning udsprang direkte fra Dansk Arbejdsgiverforening.

Kl. 14.20

Vi havde beskæftigelsesministeren i samråd i denne sag, efter at dommen var faldet i foråret, og jeg må sige, at Socialdemokraterne har været rystede over beskæftigelsesministerens optræden, dels før, men særlig efter at Højesteret dømte sagen ulovlig.

Vi har været rystede over, at beskæftigelsesministeren intet har gjort for at forsøge at finde de mennesker, som i den periode, hvor de ulovlige bekendtgørelser har været i effekt, er blevet bortdømt og har mistet godtgørelsen. Der er tale om borgere, der simpelt hen er blevet snydt for at få den godtgørelse, der retligt tilkom dem.

Socialdemokratiet vil ikke være med til at gøre beskæftigelsesministerens ulovlige handlinger lovlige, som det sker med lovforslag nr. L 75.

Der har været en række påstande – også tidligere – fra Venstres ordfører i denne sag om, at man i det retslige system ikke kan finde ud af at graduere forskellige niveauer i forhold til godtgørelse. Der skal jeg sige, at der – sådan som jeg er oplyst – lige for nylig er faldet en afgørelse i Thisted, hvor man altså har sat godtgørelsesniveauet til 0, fordi man har ment, at den mangel, der var i ansættelsesbeviset, var så lille og så ringe, at det ikke havde nogen betydning.

Men jeg synes jo, det kan blive relevant at få afprøvet Venstres og beskæftigelsesministerens påstande i Arbejdsmarkedsudvalget ved simpelt hen at få en oversigt over de sager, der er ført og afgjort, så vi kan prøve at forholde os til godtgørelsesniveauet.

Socialdemokratiet vil ikke være med til at opøje beskæftigelsesministerens ulovligheder til lov. Vi vil til gengæld gerne være med til at fratage beskæftigelsesministeren retten til at udstede bekendtgørelser. Beskæftigelsesministeren har i den her sag vist, at det har man ikke kunnet magte. Man har ikke overholdt reglerne.

Man er nu i gang med at bryde med en del af det, der er afgørende på det danske arbejdsmarked, nemlig at aftaler mellem arbejdsmarkedets parter følger Folketinget, retter sig efter og retter ind efter, og i stedet bliver der nu to godtgørelsesniveauer, et for det ikkeorganiserede og et for det organiserede arbejdsmarked. Det er en retstilstand, som vi ikke er enige i.

Det er et lovforslag fra beskæftigelsesministeren, som vi ikke er enige i – en beskæftigelsesminister, som i hele den her sag har haft en meget dårlig sag, og som endnu ikke har rettet op på den i forhold til de mange mennesker, som er blevet berørt af den og ikke har fået den godtgørelse, som de retligt har krav på.

Socialdemokratiet kan derfor støtte vores eget forslag, L 70, men ikke beskæftigelsesministerens, L 75.

Formanden:

Der er en kort bemærkning til ordføreren fra hr. Jakob Axel Nielsen.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg har i første omgang to spørgsmål til hr. Thomas Adelskov. Det første er: Kan hr. Thomas